

ДИРЕКТИВА 1999/37/ЕО НА СЪВЕТА

от 29 април 1999 година

относно документите за регистрация на превозни средства

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75, параграф 1, буква г) от него,

като взе предвид предложението на Комисията ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189в от Договора ³,

(1) като има предвид, че Общността прие известен брой мерки, които имат за цел да създадат вътрешен пазар, състоящ се от пространство без граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е гарантирано в съответствие с разпоредбите на Договора;

(2) като има предвид, че държавите-членки изискват водача на превозно средство, регистрирано в друга държава-членка да притежава свидетелство за регистрация за превозното средство, за да му бъде позволено да използва пътищата на тяхна територия;

(3) като има предвид, че хармонизирането на формата и съдържанието на свидетелството за регистрация ще улесни неговото разбиране и ще допринесе по този начин за свободното движение по пътищата на територията на друга държава-членка, на превозни средства, регистрирани в държава-членка;

(4) като има предвид, че съдържанието на свидетелството за регистрация трябва да позволява да се провери дали титулярът на свидетелството за управление на моторно превозно средство, издадено съгласно Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства ⁴, управлява само тези категории превозни средства, за които му е разрешено; като има предвид, че такава проверка подобрява безопасността на движението по пътищата;

(5) като има предвид, че като предварително условие за регистрация на превозно средство, което преди това е било регистрирано в друга държава-

¹ ОВ С 202, 2. 7. 1997 г., стр. 13 и ОВ С 301, 30. 9. 1998 г., стр. 8.

² ОВ С 19, 21. 1. 1998 г., стр. 17.

³ Становище на Европейския парламент от 28 май 1998 г. (ОВ С 195, 22. 6. 1998 г., стр. 21), Обща позиция на Съвета от 3 ноември 1998 г. (ОВ С 388, 14. 12. 1998 г., стр. 12) и Решение на Европейския парламент от 25 февруари 1999 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*)

⁴ ОВ L 237, 24. 8. 1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 97/26/ЕО (ОВ L 150, 7. 6. 1997 г., стр. 41).

членка, всички държави-членки изискват документ, който удостоверява тази регистрация и техническите характеристики на превозното средство;

(6) като има предвид, че хармонизирането на свидетелствата за регистрация ще улесни повторното въвеждане в експлоатация на превозните средства, които преди това са били регистрирани в друга държава-членка и ще допринесе за по-доброто функциониране на вътрешния пазар;

(7) като има предвид, че държавите-членки използват свидетелства за регистрация, които се състоят или от една или от две отделни части, и като има предвид, че понастоящем е уместно да се позволи на двете системи да съществуват едновременно;

(8) като има предвид, че съществуват различия между държавите-членки относно тълкуването на съдържащата се информация в свидетелствата за регистрация; като има предвид, че в интерес на правилното функциониране на вътрешния пазар и на свободното движение, и проверките свързани с тях, е уместно следователно да се уточни в какво качество лицата, изброени в свидетелството, могат да използват превозното средство, за което то е издадено

(9) като има предвид, че за да се улеснят тези проверки, предназначени специално за борба срещу измами и нелегалната търговия с крадени превозни средства, е уместно да се установи тясно сътрудничество между държавите-членки на основата на ефективен обмен на информация;

(10) като има предвид, че е уместно да се установи опростена процедура за коригиране на техническите аспекти, които се съдържат в приложения I и II;

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага за документите, издадени от държавите-членки при регистрацията на превозни средства.

Тя не накърнява правото на държавите-членки да използват за временна регистрация на превозни средства документи, които може да не отговарят на изискванията на настоящата директива във всяко отношение.

Член 2

За целите на настоящата директива:

а) “превозно средство”: означава всяко превозно средство, както е определено в член 2 от Директива 70/156/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение типово одобрение на моторни превозни средства и техните ремаркета ¹ и в член 1 от

¹ ОВ L 42, 23. 2. 1970 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 98/14/ЕО на Комисията (ОВ L 91, 25. 3. 1998 г., стр. 1)

Директива 92/61/ЕИО на Съвета от 30 юни 1992 г. относно типовото одобрение на двуколесни и триколесни моторни превозни средства ²;

б) "регистрация": означава административно разрешение за въвеждане в експлоатация по пътищата на превозно средство, включително идентификацията на последното и издаването за него на сериен номер, известен като регистрационен номер;

в) "свидетелство за регистрация": означава документ, който удостоверява, че превозното средство е регистрирано в държава-членка;

г) "титуляр на свидетелство за регистрация": означава лице, на чието име е регистрирано превозно средство;

Член 3

1. Държавите-членки издават свидетелство за регистрация на превозни средства, които са предмет на регистрация съгласно техните национални законодателства. Свидетелството се състои или от една част, съгласно приложение I, или от две части, съгласно приложения I и II;

Държавите-членки могат да оправомощат определените от тях служби за регистрация, по-специално службите на производителите на превозни средства, да попълват техническата част от свидетелството за регистрация.

2. Когато се издава ново свидетелство за регистрация на превозно средство, регистрирано преди прилагането на настоящата директива, държавите-членки могат да използват образец за удостоверяване, определен в настоящата директива и могат да ограничат посочената в него информация до попълване само на наличните данни.

3. Информацията, съдържаща се в свидетелството за регистрация съгласно приложения I и II, се изразява чрез хармонизираните кодове на Общността, показани в тези приложения.

Член 4

За целите на настоящата директива, свидетелство за регистрация, издадено от държава-членка, се признава от другите държави-членки за идентифициране на превозното средство при международен трафик или за неговата пререгистрация в друга държава-членка.

Член 5

1. За целите на идентифицирането на превозно средство в пътния трафик, държавите-членки могат да изискват, водачът да носи при себе си част I от свидетелството за регистрация.

² ОВ L 225, 10. 8. 1992 г., стр. 72. Директива, изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

2. С оглед на пререгистрацията на превозно средство, регистрирано преди това в друга държава-членка, компетентните органи изискват всеки път представянето на част I от предишното свидетелство за регистрация и представянето на част II, ако е била издадена. Тези органи изтеглят от употреба частта(тите) от представеното предишно свидетелство за регистрация и съхраняват последната в продължение най-малко на шест месеца. В рамките на два месеца, те уведомяват органите на държавата-членка, която е издала свидетелството за регистрация, за неговото изтегляне от употреба. Те връщат изтегленото от употреба свидетелство за регистрация на тези органи, ако последните направят такова искане до шест месеца от неговото изтегляне.

Когато свидетелството за регистрация се състои от части I и II, и част II липсва, компетентните органи в държавата-членка, където е направено искане за нова регистрация, могат да решат по изключение да пререгистрат превозното средство, но само след получаване на потвърждение в писмена или електронна форма от компетентните органи в държавата-членка, където превозното средство е било регистрирано преди това, че подателят на искането за регистрация има право да пререгистрира превозното средство в друга държава-членка.

Член 6

Всякакви изменения, необходими за привеждане в съответствие на приложенията към настоящата директива към техническия прогрес се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 7.

Член 7

1. Където има позоваване на процедурата, установена в този член, Комисията се подпомага от Комитет, учреден съгласно член 8 от Директива 96/96/ЕО на Съвета от 20 декември 1996 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с прегледите за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета⁽¹⁾, наричан по-нататък "Комитетът", който се състои от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.
2. Представителят на Комисията представя в Комитета проект на мерки, които следва да бъдат приети. Комитетът изготвя свое становище по проекта в срок, който може да се определи от председателя според спешността на въпроса. Становището се приема от мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора, в случай на решения, които Съветът следва да приема по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в Комитета се претеглят по начин, определен в горепосочения член. Председателят не участва в гласуването.
3. а) Комисията приема предвидените мерки, ако те са съобразени със становището на Комитета.

¹ ОВ L 46, 17. 2. 1997 г., стр.1.

б) Ако предвидените мерки не са съобразени със становището на Комитета, или ако не е изразено становище, Комисията трябва, без отлагане, да представи предложение на Съвета относно мерките, които трябва да се предприемат. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако до три месеца от представяне на предложението на Съвета, Съветът не гласува, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 8

1. Държавите-членки въвеждат в действие законовите, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да приведат законодателствата си в съответствие с настоящата директива преди 1 юни 2004 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат такива разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби от вътрешното законодателство, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Комисията уведомява държавите-членки за всички образци на свидетелства за регистрация, използвани от националните администрации.

Член 9

Държавите-членки си помагат взаимно при прилагането на настоящата директива. Те могат да обменят информация на двустранно и многостранно ниво и по-специално за проверка, преди всяка регистрация на превозно средство, на правния статут на последното в държавата-членка, в която то е било регистрирано преди това. Такива проверки могат да включват в частност използването на електронна мрежа.

Член 10

Настоящата директива влиза в сила от деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 11

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 29 април 1999 година

За Съвета:

Председател
В. МЮЛЕР

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ I ОТ СВИДЕТЕЛСТВОТО ЗА РЕГИСТРАЦИЯ¹

I. Размерите на свидетелството за регистрация не трябва да бъдат по-големи от формат A4 /210x297 mm/ или папка с формат A4.

II. Хартията, използвана за част I от свидетелството за регистрация трябва да бъде защитена срещу фалшифициране, като се използват най-малко две от посочените по-долу техники:

- графики,
- воден знак,
- флуоресцентни нишки или
- флуоресцентни печати;

III. Част I на свидетелството за регистрация може да се състои от няколко страници. Държавите-членки определят броя на страниците в съответствие със съдържащата се в документа информация и нейното изложение.

IV. Първата страница от част I от свидетелството за регистрация съдържа:

- името на държавата-членка, която издава част I от свидетелството за регистрация,
- отличителният знак на държавата-членка, която издава част I от свидетелството за регистрация, а именно:

B	Белгия	L	Люксембург
DK	Дания	NL	Нидерландия
D	Германия	A	Австрия
GR	Гърция	P	Португалия
E	Испания	FIN	Финландия
F	Франция	S	Швеция
IRL	Ирландия	UK	Великобритания
I	Италия,		

- наименованието на компетентния орган,
- думите "Част I от свидетелството за регистрация" или, ако свидетелството се състои само от една част, думите "Свидетелство за регистрация", отпечатани с главни букви на езика или езиците на държавите-членки, които издават свидетелството за регистрация; те следва да бъдат отпечатани, след съответния интервал, с малки букви и на други езици на Европейската общност,
- думите "Европейска общност", отпечатани на езика или езиците на държавата-членка, която издава част I от свидетелството за регистрация,
- номера на документа.

¹ Свидетелството, което се състои само от една част съдържа думите "Свидетелство за регистрация" и няма позоваване в текста на "Част I".

V. Част I от свидетелството за регистрация, също така съдържа следната информация, предшествана от съответните хармонизирани кодове на Общността:

- А) регистрационен номер
- Б) дата на първа регистрация на превозното средство
- В) лични данни

В.1) титуляр на свидетелството за регистрация:

В.1.1) фамилия или търговско наименование

В.1.2) друго(и) име(на) или инициал(и) (където е уместно)

В.1.3) адрес в държавата-членка, където е извършена регистрацията към датата на издаване на документа

В.4) Където информацията, посочена в точка VI, код В.2 не е включена в свидетелството за регистрация, трябва да има позоваване, че титулярът на свидетелството за регистрация:

- а) е собственик на превозното средство
- б) не е собственик на превозното средство
- в) не е посочен в свидетелството за регистрация като собственик на превозното средство.

Г) превозно средство:

Г.1) фабрична изработка

Г.2) модел

- разновидност (ако е налична)
- модификация (ако е налична)

Г.3) търговско(и) описание(я)

Д) идентификационен номер на превозното средство

Е) маса:

Е.1) максимална технически допустима товароносимост , с изключение за мотоциклетите

Ж) маса на превозното средство с купето и устройството за свързване при теглещи автомобили, от която и да е категория, различна от M_1

З) период на валидност, ако не е безсрочно

И) дата на регистрацията, за която се отнася това свидетелство

Й) номер на типовото одобрение (ако има такова)

П) двигател

П.1) обем (в cm^3)

П.2) максимална нетна мощност (в kW) (ако има такава)

П.3) вид гориво или източник на мощност

Р) съотношение мощност/тегло (в kW/kg) (само за мотоциклети)

Т) брой на местата за сядане

Т.1) брой места, включително това на водача на превозното средство

Т.2) брой правостоящи места (където е уместно)

VI. Част I от свидетелството за регистрация може, освен това, да съдържа следната информация, предшестваща от хармонизираните кодове на Общността:

В) лични данни

В.2) собственик на превозното средство

В.2.1) фамилия или търговско наименование

В.2.2) друго(и) име(на) или инициал(и) (където е уместно)

В.2.3) адрес в държавата-членка, където е извършена регистрацията към датата на издаване на документа

В.3) физическо или юридическо лице, което може да използва превозното средство по силата на право, различно от правото на собственост

В.3.1) фамилия или търговско наименование

В.3.2) друго(и) име(на) или инициал(и) (където е уместно)

В.3.3) адрес в държавата-членка на регистрацията към датата на издаване на документа

В.5), В.6), В.7), В.8), когато промяната в личните данни, дадени в точки V, код В.1, VI, код В.2 и/или VI, код В.3 не е достатъчна за издаването на ново свидетелство за регистрация, новите лични данни, които отговарят на тези точки могат да се включат в кодовете В.5), В.6), В.7) или В.8); данните се разпределят в съответствие с позоваванията в точки V, код В.1, VI, код В.2, VI, код В.3 и V, код В.4.

Е) маса:

Е.2) максимално допустима товарна маса на превозното средство в държавата-членка на регистрацията

Е.3) максимално допустима товарна маса на цялото превозно средство, в държавата-членка на регистрацията

Й) категория на превозното средство

Л) брой оси

М) междуосие (в mm)

Н) за превозни средства, общо надвишаващи 3500 kg, разпределянето на максималната технически допустима товарна маса между осите:

Н.1) ос 1 (в kg)

Н.2) ос 2 (в kg), където е уместно

Н.3) ос 3 (в kg), където е уместно

Н.4) ос 4 (в kg), където е уместно

Н.5) ос 5 (в kg), където е уместно

О) максимална технически допустима маса за теглене на ремаркетото:

О.1) със затегнати спирачки (в kg)

О.2) без затегнати спирачки (в kg)

П) двигател:

П.4) номинална скорост (в min^{-1})

П.2) идентификационен номер на двигателя

С) цвят на превозното средство

У) максимална скорост (в km/h)

Ф) ниво на шума:

Ф.1) в неподвижно състояние (в dB(A))

Ф.2) при работа на двигателя (в min^{-1})

Ф.3) в движение (в dB(A))

Х) емисии на отработили газове:

Х.1) CO (в g/km или g/kWh)

Х.2) HC (в g/km или g/kWh)

Х.3) NO_x (в g/km или g/kWh)

Х.4) HC+ NO_x (в g/km)

Х.5) особености за дизел (в g/km или g/kWh)

Х.6) коригиран коефициент на абсорбция за дизел (в min^{-1})

Х.7) CO₂ (в g/km)

Х.8) комбинирана консумация на гориво (в l/100 km)

Х.9) индикация за екологичната категория на типово одобрение ЕО; позоваване на версията, приложима съгласно Директива 70/220/ЕИО¹ или Директива 88/77/ЕИО²

¹ Директива 70/220/ЕИО на Съвета от 20 март 1970 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки относно мерките, които трябва да се приемат за контрол върху замърсяването на въздуха от газовете на двигателите с принудително запалване, с които са оборудвани моторните превозни средства (ОВ L 76, 6. 4. 1970 г., стр. 1), последно изменена с Директива 96/69/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 282, 1. 11. 1996 г., стр. 64).

Ц) обем на резервоара за гориво (в литри)

VII. Държавите-членки могат да включват допълнителна информация (в част I от свидетелството за регистрация), по-специално могат да добавят в скоби към идентификационните кодове, както е посочено в точки V и VI, допълнителни национални кодове.

² Директива 88/77/ЕИО на Съвета от 3 декември 1987 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно мерките, които следва да се предприемат срещу емисията на газове замърсители от дизеловите двигатели, предназначени за употреба в превозни средства (ОВ L 36, 9. 2. 1988 г., стр.33), последно изменена с Директива 96/1/ЕО (ОВ L 40, 17. 2. 1996 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЧАСТ II ОТ СВИДЕТЕЛСТВОТО ЗА РЕГИСТРАЦИЯ¹

I. Размерите на свидетелството за регистрация не са по-големи от формат A4 /210x297 mm/ или папка с формат A4.

II. Хартията, използвана за част II от свидетелството за регистрация, трябва да бъде защитена срещу фалшифициране, като се използват най-малко две от посочените по-долу техники:

- графика,
- воден знак,
- флуоресцентни нишки или
- флуоресцентни печати

III. Част II от свидетелството за регистрация може да се състои от няколко страници. Държавите-членки определят броя на страниците в съответствие със съдържашата се в документа информация и нейното изложение.

IV. Първата страница от част II от свидетелството за регистрация трябва да съдържа:

- името на държавата-членка, която издава част II от свидетелството за регистрация,
- отличителния знак на държавата-членка, която издава част II от свидетелството за регистрация, а именно:

B	Белгия	L	Люксембург
DK	Дания	NL	Нидерландия
D	Германия	A	Австрия
GR	Гърция	P	Португалия
E	Испания	FIN	Финландия
F	Франция	S	Швеция
IRL	Ирландия	UK	Великобритания
I	Италия,		

- наименованието на компетентния орган,
- думите "част II от свидетелството за регистрация", отпечатани с главни букви на езика или езиците на държавите-членки, които издават свидетелството за регистрация; те трябва да са отпечатани, след съответен интервал, с малки букви и на други езици на Европейската общност,
- думите "Европейска общност", отпечатани на езика или езиците на държавата-членка, която издава част II от свидетелството за регистрация,
- номера на документа.

¹ Това приложение се отнася само за свидетелства за регистрация, състоящи се от части I и II.

V. Част II от свидетелството за регистрация, също така, съдържа следната информация, предшествана от хармонизираните кодове на Общността:

- А) регистрационен номер
- Б) дата на първа регистрация на превозното средство
- Г) превозно средство:
 - Г.1) фабрична изработка
 - Г.2) модел
 - разновидност (ако е налична)
 - разновидност (ако е налична)
 - Г.3) търговско(и) описание(я)
- Д) идентификационен номер на превозното средство
- К) номер на типовото одобрение, ако има такова

VI. Част II от свидетелството за регистрация може, освен това, да съдържа следната информация, предшествана от хармонизираните кодове на Общността:

- В) лични данни
 - В.2) собственик на превозното средство
 - В.2.1) фамилия или търговско наименование
 - В.2.2) друго(и) име(на) или инициал(и) (където е уместно)
 - В.2.3) адрес в държавата-членка, където е извършена регистрацията към датата на издаване на документа
 - В.3) физическо или юридическо лице, което може да използва превозното средство по силата на право, различно от правото на собственост
 - В.3.1) фамилия или търговско наименование
 - В.3.2) друго(и) име(на) или инициал(и) (където е уместно)
 - В.3.3) адрес в държавата-членка на регистрацията към датата на издаване на документа
- В.5), В.6), когато промяна в личните данни, дадени в точки VI, код В.2 и/или VI код В.3 не са достатъчни за издаването на нова част II от свидетелство за регистрация, новите лични данни, които отговарят на тези точки могат да бъдат включени в кодове В.5) или В.6); данните се разпределят в съответствие с позоваванията в точка VI, код В.2 и точка VI, код В.3.
- Й) категория на превозното средство

VII. Държавите-членки могат да включват допълнителна информация в част II от свидетелството за регистрация; в частност те могат да добавят в скоби към идентификационните кодове, както е посочено в точки V и VI, допълнителни национални кодове.